

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 24-08-2564 פלוני נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט שרון קרן

פלונית

התובעת:

ע"י ב"כ עו"ד לירן שטיין

נגד

1. פלוני

הנתבעים:

2. הפניקס חברה לביטוח בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד דנה לדרר בר משה

פסק דין

לפניי תביעה בגין נזקי גוף שנגרמו לתובעת בעקבות תאונת דרכים מיום 11.10.2019 (להלן: "התאונה").

א. הצדדים

1. התובעת – ילידת 29.3.1971, בת 48 במועד קרות התאונה, בת 54 ותשעה חודשים במועד מתן פסק הדין – נפגעה בתאונה כהולכת רגל על ידי רכב שמספרו 39-403-57 (להלן: "הרכב").

2. הנתבע 1 – הוא נהג הרכב בעת קרות התאונה ומבוטח הנתבעת 2.

3. הנתבעת 2 – היא מבטחת הרכב בעת קרות התאונה במסגרת ביטוח החובה של הרכב.

ב. ההליכים בתיק

4. התביעה מתנהלת על פי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה – 1975 (להלן: "חוק הפלת"ד").

5. התביעה שלפניי הינה המשך של תובענה קודמת שהופסקה במסגרת ת.א. (שלום בת ים) 76738-12-20 ביום 5.3.23 (להלן: "ההליך הקודם"), בשל הצורך בהמתנה לגיבוש כלל כל נזקיה של התובעת (כפי שיובהר להלן).

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 24-08-2564 פלוני נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

6. אין מחלוקת בין הצדדים באשר לשאלת החבות והכיסוי הביטוחי מטעם הנתבעת 2, וכי ההליך מתנהל בשאלת הנזק בלבד.

7. לאחר הגשת תחשיבי נזק מטעם הצדדים, ובהעדר הסכמות בין הצדדים, גם לאחר הצעות פשרה שניתנו, התנהל דיון ההוכחות, במסגרתו העידה התובעת ובן זוגה בלבד.

8. הצדדים הגישו סיכומים בכתב, ומכאן פסק הדין.

ג. הנכות הרפואית

9. כפי שתואר בכתב התביעה, בתחשיב הנזק ובסיכומי התובעת, התובעת נדרסה בהיותה הולכת רגל. התובעת נפגעה בכל חלקי גופה ומצבה הוגדר במקום התאונה כ- GCS3 (Glasgow Coma Scale).

10. במסגרת ההליך הקודם מונו 4 מומחים רפואיים מטעם בית המשפט בתחומים שונים לבדיקת נכויותיה של התובעת, אשר קבעו את נכויותיה הגופניות הצמיתות של התובעת, כתוצאה מהתאונה ועל פי הפירוט שלהלן.

11. המומחה בתחום האורתופדיה – פרופ' יונה קוסאשווילי – קבע 6 חודשים נכות זמנית מלאה, ולאחריהם נכות צמיתה בשיעור של 10% בגין מגבלת תנועה במפרק ירך ימין; 10% בגין הפרעה קלה לתפקוד ברך ימין; 10% בגין מגבלת תנועה ניכרת בקרסול שמאל; וכן 10% בגין צלקות מכערות ורגישות, ובסה"כ: 34.39% משוקלל.

12. המומחה בתחום הנוירולוגיה – פרופ' תמיר בן חור – קבע במסגרת חוות דעתו ובמסגרת תשובה לשאלת ההבהרה, נכות קבועה בשיעור של 25% בגין ליקוי קוגניטיבי; 10% בגין הפרעת הליכה נוירולוגית; וכן 2% בגין צלקת עדינה מעל גשר האף, ובסה"כ: 33.85% משוקלל.

13. המומחה בתחום האורולוגיה – ד"ר גבריאל גלון – קבע נכות זמנית בשיעור 100% למשך 3 חודשים, ולאחר מכן, בגין הפרעות תפקוד שלפוחית השתן ואי נקיטת שתן מעורבת נכות צמיתה בשיעור של 25%.

14. המומחית בתחום הפסיכיאטריה – ד"ר יעל סגל (טרייביטש) – קבעה במסגרת חוות דעתה הראשונה נכות זמנית בשיעור של 20% למשך שנתיים, ולפיכך גם הופסק ההליך הקודם, עד

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 24-08-2564 פלוני נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

להתגבשות הנזק בתחום זה. בחלוף המועד ובהתאם להחלטה מקדימה, נקבע במסגרת חוות דעתה המשלימה, כי נכותה הצמיתה של התובעת היא בשיעור 10%.

15. סך כל נכויותיה הרפואיות הצמיתות של התובעת בשקלול הוא 70.70%.

ד. הנכות התפקודית והגריעה מנושך ההשתכרות לעתיד

16. כפי שיפורט להלן, כבר עתה ייאמר כי חרף טענותיה נגד הממצאים בחוות הדעת השונות שהוגשו לבית המשפט, התובעת לא ביקשה לזמן את המומחים או מי מהם להיחקר על חוות הדעת מטעם, ובחרה להתמודד עם הקשיים שלטענתה קיימים בחוות הדעת השונות או מי מהן במסגרת תחשיב הנזק, החקירה הנגדית של התובעת ובן זוגה ו/או בסיכומים בלבד.

17. הצדדים חלוקים בשאלת הנכות התפקודית של התובעת לאור קביעת הנכויות הרפואיות.

טענות התובעת

18. עד לתאונה, התובעת היתה אישה בריאה ותפקדה בעבודתה כטבחית (עובר לתאונה) וכן בחיי היומיום.

19. לאחר התאונה מצבה של התובעת הורע: היא סובלת ממגבלות תנועה בירך, בברך ובקרסול, אשר מונעים ממנה לעבוד כטבחית בהיות העבודה כרוכה בעמידה והליכה ממושכות.

20. פגיעתה הנוירולוגית מוסיפה על כך. אך לא רק. נכות זאת מתבטאת גם בקושי ריכוז ואובדן זיכרון הקשורים לעבודת הטבחית (מעקב אחר הרכיבים השונים המוכנסים למזון בסדר מסוים ובזמנים מדויקים).

21. הנכות האורולוגית הקשורה בהפרעות בתפקוד שלפוחית השתן ומתן שתן באופן תכוף, שיבשה ומשבשת את חייה בכלל, ובעבודתה כטבחית בפרט.

22. נכותה הפסיכיאטרית מתבטאת בדיכאון, המונע ממנה לעבוד במרץ ושעות רבות, כפי שעשתה לפני התאונה.

23. סך מכלול הנכויות מונע מהתובעת לעבוד בכל עבודה שהיא: תפקודה הכללי נפגע קשות עקב הקשיים הפיזיים ברגלים, הבעיות הנוירולוגיות (בין היתר - קשיי זיכרון וריכוז) מפריעות

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 24-08-2564 פלוני נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

לתפקודה הקוגניטיבי בכל עבודה, וכן הבעיות האורולוגיות הקשורות בהטלת שתן תכופה ו/או הרטבה הכרוכה בתחושת בושה והשפלה, הפגיעה הנפשית המביאה אותה לכדי דיכאונות, ועל זה גם קיימות אותן צלקות שמביאות לפגיעה בדימוי העצמי ובביטחונה האישי, לרבות קשרים בינאישיים וקשרים חברתיים כמו גם אינטראקציה בכלל מול אנשים, לרבות מול לקוחות.

24. שיעור הנכות המשוקלל בשיעור של 71% גרם וגורם לתובעת לא לעבוד במשך 6 שנים מאז התאונה, ויש לראות בכך נזק חמור במיוחד.

25. התובעת מפנה לעובדה ולקביעת המל"ל כי נקבעה לה נכות כללית בגין אובדן כושר עבודה מלא.

26. התובעת עותרת לקביעת מסקנה כי נכותה התפקודית עומדת בשיעור של 100%.

טענות הנתבעת

27. הנתבעת טוענת כי המומחה **בתחום האורתופדי** מצא כי ציר הגפיים והעמ"ש תקינים, התובעת אינה מסתייעת במקל; המומחה **בתחום הנורולוגי** קבע כי במהלך האשפוז המצב הקוגניטיבי השתפר די מהר וכי הוא ביצע לה הערכה קוגניטיבית בעצמו ומצא כי התוצאות תקינות, כך שלא ברור מדוע נקבעה נכות גבוהה. התובעת גם טוענת כי ניתן היה להתרשם בעת הדיון בהוכחות כי מצבה הקוגניטיבי תקין; **בתחום האורולוגי** היה על המומחה לקבוע כי לפחות מחצית מהנכות בתחום זה קשורה בשתי הלידות, שעברה התובעת כפי שאף הוא מציין כי מדובר בתופעה שכיחה אחרי לידה, וכי הוא מפנה לטופס השחרור מבית החולים לוינסטיין שם נרשם כי יש שליטה מלאה ביציאות; **בתחום הפסיכיאטרי** וחרף פירוט בחוות הדעת הראשונה אודות אירועי חיים רבים וקשים מאד מגיל צעיר ועד למועד התאונה (התמודדות עם האב שהתאבד, ניתוק מהאח ומותו, קטיעת קריירה כשחינית, בגידות ע"י בעלה הקודם, יחסים קשים עם בת הבן זוג, קשיי פרנסה וכו'), וחרף חוות הדעת המשלימה במסגרתה נרשמה הודאתה של התובעת בפניה של המומחית כי פנתה לטיפול בתחום הנפשי רק משום שהכריחו אותה מבית המשפט, וכי למעשה בעיותיה בתחום זה אינן כתוצאה מהתאונה, כל אלה היו צריכים להוביל לקביעות אחרות, שכן המפורט בחוות הדעת, מוביל למסקנה שנכותה הנפשית אינה קשורה בהכרח לתאונה.

28. יש לקבוע את נכותה התפקודית של התובעת כנכות נמוכה מהנכות הרפואית, לאור המסמכים, חוות הדעת ועדויות התובעת ובן זוגה. טענותיה מגמתיות לצרכי התביעה בלבד.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 24-08-2564 פלוני נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

29. בכל הקשור לתפקוד מבחינה אורתופדית, הרי שהנתבעת מפנה לחוות דעת הפסיכיאטרית וגם לחקירתה הנגדית של התובעת ושל בן זוגה שם הודו השניים כי התובעת עוסקת בכל עבודות הבית לרבות תיקונים הקשורים בבית, ואינה צריכה להיעזר בבן זוגה, כאשר הוא עצמו עובד מהבית. הנתבעת גם מפנה לאמירתה של התובעת באותה חוות דעת אורתופדית כי היא צועדת 5-6 ק"מ ביום, מה שמעיד על תקינות מצבה האורתופדית. התובעת גם הודתה שהיא נוסעת לחו"ל באופן תדיר, מה שמקשה לקבל את הטענה למגבלותיה התפקודיות בשיעור של 100%. כמו כן המומחה האורתופדי קבע כי היא מסוגלת לעבודה משרדית, כך שאין לקבל את טענתה כי ניטל ממנה כושר ההשתכרות בעתיד. גם הצלקות שנקבעו על ידי המומחה האורתופדי אינן צריכות להיכלל במסגרת שקלול הנכות התפקודית.

30. בכל הקשור לתפקוד מבחינה אורולוגית, הרי שניתן לרפא בעיה זו בטיפול רפואי מתאים וכי יש לשייך חלק מהנכות בתחום זה דווקא ללידות שעברה התובעת, ולא רק לתאונה עצמה.

31. בכל הקשור לתפקוד מבחינה פסיכיאטרית, הרי שמעבר לכך שנכותה לא מושפעת מהתאונה, אלא כתוצאה מעברה וחייה האישיים, וכי התובעת הודתה בעדותה כי אין ולא היה צורך ללכת לטיפול נפשי, וכי היא עשתה זאת רק לבקשת עורך דינה, כל אלה מובילים למסקנה כי אין לתובעת נכות תפקודית ואו רפואית בתחום זה, הקשורים לתאונה.

דיון והכרעה בסוגיית הנכות התפקודית של התובעת

32. מושכלות יסוד הן כי לבית המשפט שיקול דעת מלא בהכרעתו לענין גובה הנכות התפקודית, בשונה מקביעת הנכות הרפואית, וזאת על סמך נתוני התובע האישיים, המסמכים הרפואיים, חוות הדעת הרפואיות ועל בסיס שמיעת העדים והתרשמות בלתי אמצעית מהם (ר' ע"א 3450/20 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו 18.1.22) וההפניות שם).

33. במסגרת רע"א 6572/21 המאגר הישראלי לביטוחי רכב (הפול) נ' פלוני (נבו 20.10.2021) קבע בית המשפט העליון מפי כבוד השופטת וילנר, כי:

"כפי שצוין לעיל, שיעורי הנכות התפקודית והגריעה מהשכר, שהם "מהנושאים המובהקים הנמצאים בליבת שיקול הדעת של הערכאה הדיונית" (ע"א 9703/10 סאמר נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 5 (12.6.2011)), נקבעים בכל מקרה ומקרה על-פי נסיבותיו הפרטניות, וזאת על מנת להגשים באופן מיטבי את השאיפה להשיב את מצבו של הניזוק הקונקרטי לקדמותו (ראו: עניין פלוני, שם);

בית משפט השלום בבת ים

ת"א 24-08-2564 פלוני נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

וכן פסק דיני בת"א (מחוזי חי') 966/06 פינקלשטיין נ' הפול-המאגר הישראלי
לביטוח רכב בע"מ, [פורסם בנבו] פסקאות 21-23 (3.12.2013)).

34. הנכות רפואית אמנם תשמש כנקודת מוצא, אולם על בית המשפט גם להוסיף ולבחון את מכלול הנתונים המשפיעים על התובע, כגון גילו, השכלתו וכישוריו, וכן לבחון את היקפה, אופיה ומיקומה של הפגיעה והשפעתה על יכולתו של התובע לעבוד באותה עבודה או בעבודה אחרת. יש לבחון ראיות הנוגעות להשלכה התפקודית בפועל. כגון – האפשרות של התובע לעבוד או למצוא עבודה בעתיד בתחום עיסוקו במומו, הגריעה בפועל ביכולת ההשתכרות בעקבות התאונה וכו' (ר' לצורך כך ת"א (מחוזי מרכז) 25801-04-19 פלוני נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח (פורסם בנבו 27.12.21 בסעיף 24 לפסק הדין וההפניות לפסיקה שם).

35. אכן כעניין של מדיניות, בתי המשפט שואפים להימנע מקביעה של אי כשירות גמורה לעבודה לאדם, אלא במקרים שבהם הנסיבות ברורות וחדות ואין מנוס מכך. ר' לצורך כך ע"א 3510/11 מלונות מוריה פלזה טבריה בע"מ נ' ולרי טקמ'נקו (פורסם בנבו) (להלן: "ענין מוריה").

כפי שפורט בענין מוריה, אומנם גם אנשים עם נכויות קשות משתלבים במעגל העבודה אך בחתאם לאותם עקרונות שנקבעו, מצאתי – ולא בלי היסוס – כי בנסיבות התיק, שילוב הנכויות ואחוזי הנכות הרפואית הגבוהה בכל תחום, כמו גם נתוני התובעת, הרי שיש מקום לקבוע נכות תפקודית מלאה, כפי שיפורט להלן.

36. התובעת בת 54 ו-9 חודשים נכון למתן פסק הדין. התובעת עבדה רק בעבודות פיזיות בחייה כטבחית וכתופרת, ועל כך אין חולק.

37. כאמור, הנתבעת מבקשת לתקוף את שיעורי הנכות שנקבעו על ידי המומחים מטעם בית המשפט, מבלי שהם זומנו להתעמת עם חוות דעתם בחקירה נגדית, ומשכך לא מצאתי כי יש להפחית מאחוזי הנכות שנקבעו על ידם ושיקלולם.

38. לא נסתר גם כי התובעת מקבלת קצבת נכות מלאה מהמל"ל, לאחר שהתובעת הוכרה ככזו שניטלה ממנה יכולת כושר השתכרות באופן מלא לצמיתות. לא למיותר יהיה לציין כי המל"ל אינו נוהג להקל עם מבקשי קצבה זו כלל וכלל, והנתבעת אף לא תקפה הכרעה זו של המל"ל בשום צורה ודרך.

39. למקרא ארבע חוות דעת מומחי בית המשפט, והשילוב ביניהם, כמו גם מבחינת השכל הישר ומבחינת גילה של התובעת, ובשים לב גם לממצאים האובייקטיביים שהציג המל"ל, ובהעדר חוות

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 24-08-2564 פלוני נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

דעת תעסוקתית התומכת בטענות הנתבעת, עולה תמונה של אשה בוגרת בת כ-55 בקרוב, אשר אינה יכול לעסוק בעבודה ממושכת או מרובת שעות ואפילו חלקית, בין אם מדובר בעבודה פיזית בשל מגבלותיה האורתופדיות, ובין אם מדובר בעבודה משרדית הדורשת ריכוז כלשהו בשל שילוב כל המגבלות. ויוער - המומחה האורתופדי אכן הצביע בחוות דעתו על אפשרות תעסוקה בעבודה משרדית, כטענת הנתבעת, אך הוא התייחס לעניין מבחינה אורתופדית, מבלי להתייחס לכלל הנכויות האחרות.

40. צודק ב"כ התובעת המלומד בסיכומי התשובה, כאשר הוא מבהיר כי ניסיונות הנתבעת לכפות על התובעת עבודות אחרות, הרי שבהצעות שהוצעו ע"י הנתבעת אינן תואמות את יכולתה וכישוריה. בהעדר חוות דעת תעסוקתית, שוכנעתי ולא בלי היסוס, כאמור, ממכלול הנסיבות, כי לא ניתן לכפות על התובעת בגילה, ובשילוב הנכויות בחוות הדעת מטעם המומחים, למצוא עבודה על מנת לנסות ולהקטין את נזקיה או להשיב את המצב לקדמותו.

41. כמכלול, גם עדויות התובעת ובן זוגה היו אמינות ומהימנות בעיניי. עדותה של התובעת היתה מרשימה, ובהחלט מצאתי מקום להתרשם ולהאמין לתובעת אודות הקשיים הפיזיים והנפשיים שלה כמכלול וכתוצאה ישירה מהתאונה המונעים ממנה לעבוד ואו להתמיד בעבודה.

42. כאשר ב"כ הנתבעת המלומדת ניסתה במסגרת החקירה הנגדית "לאתר" עבור התובעת אפשרויות תעסוקה כדוגמא למקצועות בהם היא יכולה לעסוק כיום חרף נכותה הרפואית המשולבת, ניתנו תשובות הגיוניות ובעיקר – מהימנות. כך למשל - בעיותיה האורולוגיות המונעות ממנה עבודה ממושכת ללא הפסקות מרובות או בעיותיה הנוירולוגיות הקשורות בריכוז, כל אלה זכו למענה הגיוני וסביר מצד התובעת. לא מצאתי כי יש בהם כדי להתחמק מחובתה של התובעת להקטין את נזקיה או מגד לא מצאתי בתשובותיה ניסיון להאדיר את נכויותיה.

43. הנתבעת מנסה בסיכומיה להיתלות בכך שהתובעת מאשרת בעדותה כי היא מנהלת משק בית עצמאי יחד עם בן זוגה ללא עזרה כלשהי, ומשכך היא יכולה לנסות למשל לעבוד תמורת שכר במשק בית (סעיף 26 לסיכומי הנתבעת).

בכל הכבוד שיעורי הנכות שנקבעו לתובעת והשילוב של נכויות אלו בשיעורים שנקבעו, כתוצאה מהתאונה, ובהעדר תמיכה של חוות דעת תעסוקתית, כמו גם התרשמותי מהתובעת בעדותה, מביאות אותי למסקנה כי הדבר אינו מאפשר אפילו שקילת אפשרות כזו.

כך גם סבורני כי אין אפשרות במצב דברים זה להציע כי התובעת יכולה לעבוד בעבודות שאמנם היא מוגבלת בהן כתוצאה מנכויות קדמות, אך לא מהתאונה. כך למשל: התובעת בעלת מגבלת

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 24-08-2564 פלוני נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

ראיה שלא קשורה לתאונה, אך אי אפשר לכפות עליה את התפירה חרף מגבלת הראיה. יתרה מזו גם מכלול נכיוותיה כתוצאה מהתאונה מגבילים אותה לעבודת התפירה (ריכוז, ישיבה ממושכת, והפסקות תכופות).

44. אכן חובת הקטנת הנזק על התובעת, וכפי שנטען על ידי הנתבעת בסיכומיה, כי לא יעלה על הדעת שהתובעת לא תחפש משרה המתאימה ליכולותיה, שכן זו חובתה, אך יש לזכור (כפי שהנתבעת עצמה מצטטת בסעיף 31 לסיכומיה, את ההלכה בעניין) כי הניזוק אינו צריך לצאת מגדרו כדי לנסות ולמלא את חובת הקטנת הנזק. על התובעת לפעול באופן סביר (בלבד) בשים לב לנכיוותיה המשולבות לאיתור מקום עבודה.

45. לפיכך אני מקבל גם לעניין זה את מלוא טענות התובעת כפי שמופיעות בסיכומי התשובה של התובעת (סעיפים 7-11 לסיכומי התשובה), כי במצב דברים זה ובנתונים האישיים של התובעת ומכלול מגבלותיה, לא ניתן לדרוש ממנה לאתר עבודה שתקטין את נזקה. ומעל לכל נזכיר שוב – גם המל"ל בקביעתו לענין העדר כושר השתכרות מלא לצמיתות, תומך במסקנתי זו.

46. לפיכך מצאתי כי אכן על בסיס מלוא נכיוותיה הרפואיות המשוקללות והמשולבות שלא נסתרו, על בסיס קביעות המל"ל לעניין העדר כושר השתכרות מלא לצמיתות, ועל בסיס נתונים האישיים (בת כ-55 וכמי שעבדה בעברה בעבודות פיזיות כגון כטבחת או כתופרת) כמו גם מהימנות עדותה ועדות בן זוגה, ובהעדר ראיות של ממש המאפשרות לתובעת עיסוק אחר ברמה סבירה והגיונית בנסיבות הענין ושיעורי הנכויות הרפואיות, מצאתי לקבוע כי יש להכיר בנכותה התפקודית של התובעת וגריעה מכושר ההשתכרות בשיעור של 100% לצמיתות.

ה. חישוב הנזק

47. על בסיס הנכות הרפואית שנקבעה באופן משקולל בכל חוות הדעת בשיעור של 70.70% ועל בסיס הנכות התפקודית בשיעור 100% כאמור לעיל נפנה להכרעה בשאלת ראשי הנזק.

כאב וסבל

48. התובעת מבקש לחשב את רכיב הכאב והסבל בהתאם לשיעורה הרפואי של הנכות בשיעור של 70.7% בצירוף 89 ימי אישפוז. הנתבעת מסכימה לכך בכפוף להוכחת ימי האישפוז.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 24-08-2564 פלוני נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

49. התובעת אושפזה מיום 11.10.19 ועד ליום 24.10.19 (ר' תיק המוצגים מטעם התובעת מיום 20.5.25 עמ' 28), ולאחר מכן הועברה לבית לוינשטיין עד ליום 8.1.2020 (ר' תיק המוצגים מטעם התובעת מיום 20.5.25 עמ' 43).

50. לפיכך ובשים לב לאמור, אני מוצא לחשב את רכיב כאב והסבל על פי אחוזי הנכות בשיעור 70.70%, בגין 89 ימי האישפוז בבית החולים והשיקום בבית לוינשטיין, והפחתה בשל גיל, ולהעמידו נכון למועד מתן פסק דין זה על סך של 176,185 ש"ח.

הפסדי השתכרות לעבר

51. התובעת מציגה תלושי שכר עבור חודשים 2/2019 עד 11/2019 ממעסיקה עובר לתאונה "ארומה נתב"ג בע"מ" (נספח ז' לתיק המוצגים של התובעת עמ' 146-155) לפיהם החלה לעבוד אצל מעסיק זה בחודש 2/2019. הנתונים המצטברים של הכנסותיה בשנת 2019 עד למועד התאונה (11.10.2019) עמדו על סך של 64,303 ש"ח, כאשר התובעת זכאית לפטור ממס הכנסה. דהיינו: ממוצע שכרה לחודש לשנת 2019 עד למועד התאונה עמד על 8,038 ש"ח. בצירוף הצמדה יש להעמיד את שכרה החודשי נכון למועד הגשת סיכומי התובעת על סך של 9,406 ש"ח. מאחר שהתובעת לא הצליחה למצוא עבודה וחרף ניסיונותיה לאתר משרה כלשהי, הדבר לא צלח, יש לראות בכל הזמן שחלף מאז התאונה ועד למועד הגשת סיכומיה של התובעת (73 חודשים) את הפסד ההשתכרות שלה ובסה"כ: 686,638 ש"ח ובצירוף ריבית שקלית מאמצע התקופה, הרי שהתובעת טוענת לקבלת פיצוי בסך של 828,730 ש"ח.

52. הנתבעת מצביעה לאורך כל הדרך על ניסיונות התחמקות של התובעת מלנסות למצוא עבודה, וכפי שפורט לעיל, טוענת כי לא ניתן ליתן יד לניסיונות התחמקות של התובעת מלאתר עבודה במשך 6 שנים. לפיכך היא מבקשת לקבוע פיצוי בסך של 7,000 ש"ח לחודש בכל 6 החודשים של אי כושר מלא כפי שקבע המומחה בתחום האורתופדי בסך של 42,000 ש"ח ובצירוף פיצוי נוסף גלובלי בסך של 85,000 ש"ח עבור כל יתרת התקופה לעבר.

53. כפי שפורט בהרחבה בפסק דין זה, מצאתי כי נימוקי התובעת ועדותה (ר' פרוטוקול עמ' 3, שורות 10-22; עמ' 7 משורה 22; שורות 36-37, עמ' 13 משורה 10), כמו גם נכונותה המשולבות, שכנעוני כי נעשו ניסיונות לאיתור מקורות הכנסה מאז התאונה ועד היום, אך הדבר לא צלח. לפיכך וכאמור לעיל, אני מקבל את טיעוני התובעת במלואם לעניין ראש נזק זה, ומכאן אני מעמיד את החישוב נכון למועד מתן פסק הדין כדלקמן: ממוצע שכרה של התובעת על פי תלושי השכר שצורפו, כאמור, עומד על סך של 8,038 ש"ח עובר לתאונה. בצירוף הצמדה מיום התאונה ועד למועד פסק

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 24-08-2564 פלוני נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

הדין, בסיס השכר לעבר לחישוב יעמוד על סך של 9,423 ₪. מקבל אני את טענת התובעת כי לא יכולה היתה לעבוד בכל עבודה שהיא מאז התאונה ועד למועד מתן פסק הדין (דהיינו: 75 חודשים), ומכאן ששיעור הפיצוי צריך לעמוד על סך של $9,423 \times 75 = 706,725$ ₪, ובצירוף הצמדה וריבית כדין מאמצע התקופה ובסה"כ: 843,802 ₪.

הפסדי השתכרות לעתיד

54. התובעת מבקשת להעמיד את החישוב על בסיס השכר בסך של 9,406 ונכות תפקודית של 100%. התובעת מחשבת נכון ליום הגשת סיכומיה על בסיס הגיל ומקדם היוון של 129.0454 בסך של 1,213,801 ₪.

55. הנתבעת מבקשת להעמיד את תחשיב ההשתכרות לעתיד על בסיס שכר של 7,000 ₪, את הנכות התפקודית על סך של 40%, מקדם היוון של 129 ובסה"כ חישוב אקטוארי של 360,000 ₪, כאשר יש להעמיד על 60% בלבד את תוצאות החישוב האקטוארי.

56. בהתאם להכרעתי בשאלת הנכות התפקודית והעדר כושר ההשתכרות המלא, ובשים לב להכרעתי לעיל, בענין חישוב שכרה של התובעת עובר לתאונה, אני מקבל את תחשיב התובעת לענין רכיב זה ופוסק לתובעת בהתאם לבסיס השכר שחושב, על פי החישוב הבא (בוצע במחשבון נב): $9,423 \times 122.87 = 1,157,815$ ₪.

הפסדי פנסיה ותנאים סוציאליים לעבר ולעתיד

57. אין מחלוקת בין הצדדים בצורך להוסיף לפצות בגין רכיב זה בשיעור של 12.5% מההכנסות בגין העבר ובגין העתיד.

58. לפיכך אני פוסק בגין רכיב זה סך נוסף של 250,202 ₪.

עזרת צד ג'

59. התובעת טוענת כי בשנה הראשונה שלאחר התאונה, היא היתה נטולת תפקוד לחלוטין, ובייחוד בשלושת החודשים הראשונים. התובעת אף זכתה לקצבת שירותים מיוחדים מהמל"ל, כפי שמצויין בחוות הדעת האקטוארית מטעם הנתבעת. התובעת מפנה לתצהירה שלה ושל בן זוגה (סעיפים 42-45 לתצהירה וסעיפים 8-11 לתצהיר בן הזוג). התובעת מפנה להלכה כי יש וצריך לפצות בגין עזרה זו גם אם לא שולם עבור עזרה זו. התובעת מבקשת בגין רכיב זה עבור עבר ועתיד

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 24-08-2564 פלוני נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

סך כולל של 1,168,740 המורכב מחישוב של 5,000 ₪ לחודש בגין השנה הראשונה בה נדרשה עזרה מוגברת במיוחד, ועבור יתר תקופת העבר התבקש פיצוי מינימלי לפי 15 שעות שבועיות על בסיס התעריף המקובל של 60 ₪ לשעת עזרה. נוסף על כך מבוקש פיצוי לעתיד למשך 31 שנים (בגין תוחלת חיים ומקדם היוון 242).

60. הנתבעת מתנגדת לכך וטוענת כי הדבר עומד בסתירה מוחלטת לעדותה של הנתבעת כי היא מתנהלת בבית באופן רגיל ועושה את כל מטלות הבית וכי בן זוגה אומנם מסייע לה, אך הוא עובד מהבית, כך שלא נגרם למי מהם חסרון כיס. הנתבעת סבורה כי יש לפסוק לתובעת סך של 30,000 ₪ בלבד.

61. התובעת לא מצרפת אסמכתאות כלשהן לענין ראש נזק זה. תחשיבה אכן הוא על בסיס המקובל. אך לאחר שהתרשמתי מעדות התובעת ועיינתי בחוות דעת המומחים, כמו גם בטיעוני הצדדים, מצאתי כי ברכיב זה אכן יש להתחשב בעובדה כי חרף מגבלותיה הרפואיות בשיעור של 70.70%, מצאתי כי התובעת למעט השנה הראשונה מצליחה להסתדר לבד בניהול חיי היום יום שלה בבית, והעובדה כי בן זוגה עובד מהבית גם היא תורמת לכך. התובעת לא העידה כי היא נעזרה ו/או נעזרת בעזרת צד ג' בתשלום כלשהו.

לפיכך מצאתי לפסוק בנסיבות הענין פיצוי גלובלי, הכולל בעיקר פיצוי המתחשב במוגבלות התובעת בשנה הראשונה כמפורט בתחשיב התובע בסך של 60,000 ₪ לעבר, וכן פיצוי נוסף לתקופה שלאחר השנה הראשונה ולעתיד בשים לב כי כיום היא אינה נעזרת בסיוע כספי של צד ג' כעת, ולפיכך אעמיד ראש נזק זה לעבר ולעתיד בסך כולל של 85,000 ₪ בלבד.

הוצאות ניידות

62. התובעת מבקשת בגין ראש נזק זה סך כולל של 150,000 ₪ בשל מגבלתה הפיזית על פי קביעת המומחה האורתופדי, המונעת ממנה פעילות רגלית ומכאן צורך ברכב או בהסעה. כן היא טוענת כי רישיונה בוטל.

63. הנתבעת מתנגדת לרכיב זה מכל וכל, בשים לב כי מדובר בנזק מיוחד הטעון הוכחה. הנתבעת מדגישה כי לא הובאה כל ראיה על שלילת רישיון, לא הובאו ראיות של ממש להוצאות אלו. הנתבעת גם מציינת בסיכומיה כי טענותיה לענין חישוב זה סותרות את טענתה בחוות הדעת כי היא נוהגת ללכת 5-6 ק"מ ביום.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 24-08-2564 פלוני נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

1 כאמור בעדותה של התובעת, העניין נסתר, ונטען כי לא הובנה נכון (ר' פרוטוקול עמ' 8 שורות 1-10).

2
3
4 64. סבורני כי אכן הסכום אותו מבקשת התובעת מוגזם, ובעיקר נעדר בראיות לתמיכה בו.
5 אכן יש לקחת בחשבון שהתובעת בשל בעיותיה הרפואיות ונכויותיה בגין התאונה נדרשה להוצאות
6 בגין ניידות, ובשים לב לשיעור נכויותיה הכולל כמו גם תוחלת החיים של 31 שנה, אעמיד ראש נזק
7 זה לעבר ולעתיד בסך גלובלי של 30,000 ₪ בלבד.
8

הוצאות רפואיות ונסיעות

9
10
11 65. התובעת צירפה לתיק המוצגים קבלות חלקיות בסך של כ- 38,000 ₪, הכולל בין היתר
12 קבלות עבור רכישות תרופות, טיפולים שונים ובדיקות, לרבות טיפולים הנפשיים שנטלה. התובעת
13 טוענת בסיכומיה כי היא מעריכה את הוצאותיה בגין ראש נזק זה בשיעור כולל של 150,000 ₪.
14

15 66. הנתבעת מבקשת לדחות דרישה זו בגין רכיב ראש נזק זה, מאחר ומדובר בראש נזק מיוחד
16 שיש להוכיחו. הנתבעת מפנה לעדות התובעת (עמ' 14 שורות 21-22) ולפיה אין היא מטופלת היום.
17 כמו כן מפנה לכך שהטיפולים הנפשיים היו קשורים לבעיות במשפחתה של התובעת ולא קשורים
18 לתאונה. לפיכך היא סבורה כי יש לשלם עבור רכיב זה סך של 10,000 ₪.
19

20 67. בשים לב לקבלות החלקיות שהוצגו, בשים לב למפורט במסמכים הרפואיים וחוות הדעת
21 ובשים לב לעדות התובעת ובעלה, בשים לב לתוחלת החיים, אך גם בשים לב כי התובעת זכאית
22 למימון טיפולים ותרופות במסגרת הציבורית, כמו גם כי הטיפול הנפשי שנטלה לא קשור בהכרח
23 אך ורק לתאונה אלא ליחסים בתוך המשפחה, אני מעמיד את הסכום בגין רכיב זה לעבר ולעתיד
24 על סך של 70,000 ₪. בסכום זה לקחתי בחשבון את הוצאות העבר שגובו באופן חלקי בחשבוניות
25 כאמור, וכן לקחתי בחשבון את מכלול נכויותיה ובעיותיה הרפואיות לעבר ולעתיד, שעליה לשלם
26 עבורן מעבר לתשלומים שהיא זכאית להם במסגרת קופת החולים, כאמור.
27
28
29
30
31
32
33
34

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 24-08-2564 פלוני נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

סיכום הנזק

68. להלן פירוט סכומי הפיצוי שנפסקו לעיל:

- כאב וסבל – 176,185 ₪.
- הפסדי השתכרות לעבר – 843,802 ₪.
- הפסדי השתכרות לעתיד – 1,157,815 ₪.
- הפסדי פנסיה ותנאים סוציאליים – 250,252 ₪.
- עזרת צד ג' (עבר ועתיד) – 85,000 ₪.
- הוצאות ניידות – 30,000 ₪.
- הוצאות רפואיות ונסיעות – 70,000 ₪.

סה"כ: 2,613,054 ₪.

ו. ניכויים

69. התובעת אינה מתייחסת לשאלת גובה הניכויים בסיכומיה, וטוענת רק בסיכומי התשובה כי יש לנכות סך של 60,000 ₪ בגין תשלום תכוף ללא שכר טרחה, וכן גם יש לנכות על פי חישוב חוות הדעת האקטוארית שהוצגה ע"י הנתבעת סך נוסף של 777,749 ₪ בלבד ללא הפרשי ריבית.

יצויין כי התובעת לא חוזרת בסיכומיה על טענתה בהודעה לבית המשפט מיום 25.9.25, כי יש לחשב רק 91% מהתחשיב האקטוארי, שכן 5% משיעור הנכות של התובעת שנקבע במל"ל (בשיעור של 59%), אינם שייכים לתאונה זו ובהתאמה יש לנכות מהחישוב האקטוארי.

70. הנתבעת טוענת בסיכומיה כי יש לנכות סך של 67,722 ₪ כולל שיערוך הסכומים עד למועד פסק הדין וכן סך של 800,953 ₪ על פי חוות הדעת האקטוארית הרלוונטית למועד הגשת הסיכומים.

71. לתיק המוצגים של הנתבעת מיום 3.7.25 – נספח א', צורפו שני שטרות סילוק (מיום 14.6.22 ומיום 14.6.2023 ע"ס 33,681 ₪ כל אחד ובסה"כ 67,362 ₪. טענת התובעת - כי מדובר בסכומים הכוללים שכר טרחה שאין לנכותו - לא הוכחה על ידי התובעת, ולא צורפה כל ראיה לענין גובה שכר הטרחה ששולם ומכאן אני קובע כי יש לנכות את הסך של 67,362 ₪ באופן מלא בגין שני שטרות הסילוק בגין התשלום תכוף. ככל שהתובעת תציג לנתבעת אסמכתה כי הסכומים כוללים גם שכר טרחה, הרי שאין לנכות את סכומי שכר הטרחה בגין התשלום התכוף.

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 24-08-2564 פלוגי נ' קן דרור ואח'

תיק חיצוני:

72. ביום 9.9.25 הנתבעת הציגה חישוב אקטוארי עדכני נכון ליום 1.9.25 בסך של 777,749 ₪ שלא נסתר למעשה ואותו יש להפחית. התובעת לא ביקשה לחקור את עורך חוות הדעת האקטוארית ולעמת אותו עם ההפחתה הנטענת שיש לעשות כפי שטענה בהודעה לבית המשפט מיום 25.9.25 (ועליה ויתרה גם כאמור בסיכומיה).

73. מכל האמור סכום הניכויים הכללי יחושב כדלקמן: 33,681 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 14.6.22, בצירוף 33,681 ₪ נוספים בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 14.6.23 וצירוף סך של 777,491 ₪ מיום 1.9.25 בצירוף ריבית שקלית כדין, ובסה"כ: יעמוד הניכוי על סך כולל של 878,342 ₪.

ז. סוף דבר

74. התביעה מתקבלת כמפורט בפסק הדין.

75. הנתבעת תשלם לתובעת סך של 1,734,712 ₪, בצירוף שכר טרחת עו"ד בשיעור של 13% ומע"מ, וכן החזר מלוא האגרה כפי ששולמה. סכום האגרה ישא הפרשי ריבית שקלית מיום הגשת התביעה.

76. הסכומים ישולמו בתוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין אצל הנתבעת, שאם לא כן יישאו דמי פיגורים מיום מתן פסק הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

77. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ו, 11 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

שרון קרן, שופט